ഓണപ്പാട്ട്

ആരോമൽപ്പൈങ്കിളിപ്പെൺകിടാവേ
പാരാതെ വന്നിങ്ങരികത്തിരി
എങ്ങുന്നുവന്നു കിളിക്കിടാവേ?
തൃക്കാക്കരെ നിന്നു വന്നു ഞാനും
തൃക്കാക്കരയെന്തു വാർത്തയുള്ളൂ?
എന്നതുകേട്ടു കിളിമകളും
നന്നായ് തെളിഞ്ഞു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാൾ:
ശങ്കരൻ തന്റെ തിരുമകനും
ഭാരതീദേവിയുമെൻ ഗുരുക്കന്മാരും
ഉൾക്കാമ്പിൽ വന്നുതുണച്ചിടേണം
തൃക്കാക്കര ശ്രീ മഹാമന്നൻ-
കേളികൾ കേൾപ്പിൻ മഹാജനങ്ങൾ
ആ രാജമൗലീടെ ചെയ്തിയെല്ലാം
മാലോകർ ചൊല്ലി ഞാൻ കേൾപ്പതുണ്ട്

മാവേലി നാടു വാണീടും കാലം
മാനുഷരെല്ലാരുമൊന്നുപോലെ
ആമോദത്തോടെ വസിക്കും കാലം
ആപത്തങ്ങാർക്കുമൊട്ടില്ല താനും
ആധികൾ വ്യാധികളൊന്നുമില്ല
ബാലമരണങ്ങൾ കേൾപ്പാനില്ല
പത്തായിരമങ്ങിരിപ്പതുണ്ട്
എല്ലാ കൃഷികളുമൊന്നുപോലെ

നെല്ലിനു നൂറുവിളവതുണ്ട്
ദു ഷ്ടരെകൺകൊണ്ടു കാണാനില്ല
നല്ലവരല്ലാതെയില്ല പാരിൽ
ഭൂലോകമൊക്കെയുമൊന്നുപോലെ
ആലയമൊക്കെയുമൊന്നുപോലെ
നല്ല കനകം കൊണ്ടെല്ലാപേരും
ആഭരണങ്ങളണിഞ്ഞുകൊണ്ട്
നാരിമാർ ബാലന്മാർ മറ്റുള്ളോരും
ആമോദത്തോടെ വസിക്കും കാലം

കള്ളവുമില്ല ചതിവുമില്ല
എള്ളോളമില്ല പൊളിവചനം
വെള്ളിക്കോലാദികൾ നാഴികളും
എല്ലാം കണക്കതിൻ തുല്യമായി
കള്ളപ്പറയും ചെറുനാഴിയും
കള്ളത്തരങ്ങൾ മറ്റൊന്നുമില്ല
നല്ല മഴപെയ്യും വേണ്ടും കാലം
വേദികൾ വേദവും സംഗീതവും
യാഗങ്ങൾ കർമ്മങ്ങൾ മുടങ്ങിടാതെ
രക്ഷിച്ചു വാഴുന്ന കാലത്തിങ്കൽ
മാവേലിയെന്നോരു രാജാവല്ലോ
മാനുഷരോടങ്ങരുളിച്ചെയ്തു

അല്ലൽ കൈവിട്ടൊരു തിരുനാളിതല്ലോ
തിരുസിംഹമാസത്തിരുവോണങ്ങൾ

നിങ്ങളെല്ലാരുമനുസരിപ്പിൻ

അങ്ങനെയോണം കഴിയും കാലം

തൃക്കാക്കരദേവനോണം കാണ്മാൻ

പോകണമെല്ലാരുമെന്നു വന്നു

ബാലന്മാർ വൃദ്ധന്മാർ മറ്റുള്ളോരും

തൃക്കാക്കരയ്ക്കു വഴി നടന്നു

ദുഃഖിപ്പാനേതുമെളുതല്ലെന്നും

എന്നതുകേട്ടുമാവേലിയും

മാനുഷരോടൊന്നരുളിച്ചെയ്തു:

ഇന്നു തുടങ്ങിനാമെല്ലാരും

ഇല്ലങ്ങൾതോറുമലങ്കരിച്ചും

ചെത്തിയടിച്ചു മെഴുകിത്തേച്ചും

നൽതറയിട്ടു കളമെഴുതി

തുമ്പമലരാദി പുഷ്പങ്ങളും

അമ്പോടണിയറ തന്നിൽ ചാർത്തി

പത്തുനാൾ മുമ്പേ വന്നത്തം തൊട്ടു-

മാങ്ങത്രയും ഘോഷങ്ങളെന്നേ വേണ്ടു

നാരിമാർ വൃദ്ധന്മാർ മറ്റുള്ളോരും

ആകെ കുളിച്ചവരുൺ കഴിഞ്ഞു

അങ്ങനെതന്നെയും ദിക്കുതോറും

ഘോഷങ്ങളൊക്കെയുമൊന്നുപോലെ

മാവേലിമന്നൻ മരിച്ചശേഷം

മോടികളൊക്കെയും മാറിയല്ലൊ

അക്കഥകേട്ടോരു മാവേലിയും

ചോദിച്ചു തന്റെ മനസ്സുകൊണ്ടു

ഖേദിച്ചു പാരം മനസ്സുമുട്ടി
ഊഴിക്കുടയരോടേവമോതി:
എന്നുടെ ഭൂമിയടക്കം ചെയ്തു
ഞാനിങ്ങുപേക്ഷിച്ചുപോന്നശേഷം
മാനുഷരൊക്കെ വലഞ്ഞിതല്ലോ!
ദേവകീസൂനുവാം വാസുദേവം
അമ്മാവനെക്കൊലചെയ്തവനെ
ആമ്പാടിതന്നിൽ വളർന്നവനെ
നാരിമാർ പോർമുലയുണ്ടവനെ
നാരിമാർ കൂറ കവർന്നവനെ
കാലികൾ മേച്ചു നടന്നവനെ
കുന്നുകൊടയായി പിടിച്ചവനെ
കുചേലന്റവിൽവാരിത്തിന്നവനെ
പാർത്ഥന്റെ തേരു തെളിച്ചവനെ
പെണ്ണുങ്ങളെച്ചതിചെയ്തവനെ
സേവിച്ചു വാഴുന്ന രാജവീരാ!
തേവരാട്ടേയിതിനെന്തുമൂലം?

മന്നവന്തന്മൊഴികേട്ടനേരം
മാധവഭക്തനാം തമ്പുരാനും
ആതങ്കംപൂണ്ടങ്ങരുളിച്ചെയ്തു:
ഖേദിക്കവേണ്ടയെൻ രാജമൗലേ!
കൊല്ലമൊരാദിതിങ്ങൾതോറും
ചൊല്ലുപാരും നിന്തിരുവടി
വെച്ചചട്ടങ്ങൾകെട്ടീമുറപോലെ

ചിങ്ങമാസത്തിലെ തിരുവോണത്തുന്നാൾ

മാനുഷരെല്ലാരും മേളിക്കുന്നു

മാനുഷരേ വന്നുകണ്ടുകൊള്ളാം

മാനിയായുള്ളോരുമന്നരാജാ!

അങ്ങനെതന്നേ വരുന്നുമന്നൻ

മാധവൻധർമ്മജൻതാനുംകൂടി

മംഗലമാർന്നങ്ങിരിക്കുന്നു നൽ

ചിങ്ങമാസത്തിലെ തിരുവോണത്തുന്നാൾ

മാവേലിതാനുംവരുമവിടെ

പണ്ടേതിനേക്കാൾ മോടിയായി

വേണ്ടുന്നതൊക്കെയുമൊരുക്കിടേണം.

ചെത്തിയടിച്ചു വഴിനടപ്പാൻ

ചെഞ്ചെളിചേരും നിലങ്ങളെല്ലാം

ഉൺമയിൽ ചെത്തി വെളിപ്പിക്കയും

വെൺമണൽ തൂവി ദേശമെല്ലാടോം

കുമ്മായംകൊണ്ടു മെഴുകുന്നോരും

ചെമ്മണ്ണുകൊണ്ടുതറപിടിച്ചും

മുറ്റത്തു വട്ടക്കളവുമിട്ടു

ഗോമയം കൊണ്ടു മെഴുകിത്തേച്ചും

പുഷ്പങ്ങൾകൊണ്ട് മതിൽ വളച്ചും

ആർപ്പുവിളിച്ചുമലങ്കരിച്ചും

എത്രയും ഘോഷങ്ങളോക്കേ വേണം

ആണ്ടവില്ലമ്പുകടന്തുടിയും

തുംബുരുവീണ കുഴൽനാദവും

മദ്ദളം ചെണ്ടമുരശുടുക്കും

നല്ല കുഴൽവീണ ചിന്തുരാഗം

വാളമേറുമമ്മാനമാട്ടമെല്ലാം

ഇത്തരമോരോരോ മേളത്തോടെ

ചിത്തമോദത്താൽ തരുണിമാരും

ലീലകലർന്നു മരുവുങ്കാലം

മാനം വളച്ച വളപ്പകത്തു

നല്ല കനകം കൊണ്ടെല്ലാരും നെല്ലരിയും

വേണ്ടുന്ന വാണിഭമൊന്നുപോലെ

ആനകുതിരകളാടുമാടും

കിട്ടിവരുന്നതിനറ്റമില്ല

ശീലത്തരങ്ങളും വേണ്ടുവോളം

നിലക്കവുണികളും വേണ്ടുവോളം

നല്ലോണം ഘോഷിപ്പാൻ നല്പൊഴുത്തൻ

കായംകുളംചേല പോർക്കളയിൽ

ജീരകം നല്ല കടുമുളകും ശർക്കര

തേനൊടുംപഞ്ചാര വേണ്ടുവോളം

തന്റെ കണവനോടൊന്നുചൊന്നു

ചേലയെനിക്കൊന്നുവേണമെങ്കിൽ

രണ്ടാംതരം തന്നെ വേണമല്ലോ

കണ്ടാലും നല്ലവിശേഷംവേണം

ഇങ്ങനെ കേട്ടപ്പോൾ മറ്റൊരുത്തി

ഉടുവാത്തൊരുചേല വേണമല്ലൊ

കേടുവരാതെയിരുന്നു പോട്ടെ

എന്നതുകേട്ടപ്പൊൾ മറ്റൊരുത്തി

കാരണം കേൾപ്പിൻ ഞാൻ ചൊന്നവാർത്ത

ചേലതരത്തിനു വേണമെങ്കിൽ

പൂരത്തും നാൾക്കു വരണം നിങ്ങൾ

നീരാളിക്കൊത്തൊരു ചേല വേണം

അന്നേരം മറ്റൊരു കന്യകയും

തന്നുടെ മാതാവിനോടു ചൊന്നാൾ:

ഓണപ്പുടവയെനിക്കില്ലമ്മേ

നാണക്കേടായിട്ടുവന്നുകൂടി

അച്ഛൻകൊണ്ടുന്നതെനിക്കു വേണ്ട

എന്റെ മകൾ കണ്ടിരുന്നുപോട്ടെ

ഓണം കഴിഞ്ഞും എനിക്കു വേണ്ട

ഇങ്ങനെ നാരിമാർ ബാലന്മാരും

ഭംഗികളോരോന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു

കാതിലയോലയും തക്കകളും

കൈവളമോതിരം താലികളും

പൊന്നരഞ്ഞാൺ കാഞ്ഞാലി ചുറ്റുവളകളും

കാലാഴിയും നല്ല കാൽച്ചിലമ്പും

പിന്നൽമടക്കുമരത്താലിയും

ഈവകയോരോന്നുല്ലാസമായി

പൗരുഷമോടെയൊരുക്കീടുന്നു

നായകവീരന്മാർക്കറ്റമില്ല

എന്നതു കേട്ടോരു കന്യകയും

അത്തം കഴിഞ്ഞു നാൾ നാലഞ്ചുചെന്നാൽ

വേണ്ടുന്നതെല്ലാമൊരുക്കിടേണം

ഉത്രാടമസ്തമിച്ചീടുമ്പോൾ

ഹസ്തീമുഖവനു വേണ്ടതെല്ലാം

നല്ല കരുപ്പെട്ടി നാരങ്ങയും

ദീപധൂപങ്ങളും പുഷ്പവുമെല്ലാം

ഇത്തരമോരോന്നൊരുക്കിടേണം

നൽത്തറനന്നായണിഞ്ഞുകൊണ്ടു

ലിംഗമവിടെയെഴുന്നള്ളിച്ചു

പട്ടോടുപൂപ്പട്ടു വച്ചതിന്മേൽ

വെള്ളവും കൊണ്ടന്നു വട്ടകയിൽ

കൗരവയായ് നാരിമാർ നീർതളിച്ചു

ആണ്ടവില്ലമ്പുകടുന്തുടിയും

കണയമ്പുകെട്ടിട്ടു നിന്നിട്ടുണ്ടു

ബാലന്മാർ വന്നു നിറഞ്ഞവിടെ

ദേവനും മന്നനും ദേവിമാരും

ആകവേവന്നു നിറഞ്ഞവിടെ

നെല്ലുമരിയും നിറപറവച്ചു

നല്ലകനകം നിറച്ചുവച്ചു

നല്ലിളനീർവെട്ടികലാശവുമാടി

ആനന്ദമെന്നതേ പറയാനുള്ളൂ

മാവേലിമന്നൻമഹാദേവനും

മാനുഷികവൈകുണ്ഠത്തേക്കെഴുന്നള്ളത്തെന്ന്

ദേവലേകങ്ങളിൽ കേട്ട്നേരം

ദേവനാരിമാരും വന്നിവിടെ

നക്ഷത്രാദികളും വന്നിവിടെ

നാരദൻതന്നെയും കൈക്കലേന്തി

നാരായണന്റെയെഴുന്നള്ളത്തു

'തുഞ്ചത്തുരാമനും' കാണായ്വന്നു

തൃക്കാക്കര കണ്ടതുകഴിഞ്ഞു
ബാലന്മാർ വൃദ്ധന്മാർ നാരിമാരും
നാഗന്മാർവീരന്മാർനായകന്മാരും
വെള്ളാനരണ്ടുമിരുപുറവും
ശങ്കരൻതന്റെയെഴുന്നള്ളത്തു
ശംഖനാദങ്ങൾ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടു
നാരിമാരാടിപ്പാടിക്കൊണ്ടു
നാരദൻ വീണയും വായിച്ചിട്ടു
പാടിത്തുടങ്ങുന്നു ദേവകളും
മാവേലിതാനും മഹാദേവനും
വൈകുണ്ഠലോകത്തെഴുന്നള്ളുവാൻ
മാവേലിപോകുന്ന നേരത്തുങ്കൽ
നിന്നുകരയുന്നു മാനുഷരും

ഖേദിക്കേണ്ടനിങ്ങൾ മാനുഷരെ
ഏഴുനാൾ ചെന്നേ ഞാൻ പോകയുള്ളു
എന്നതു കേട്ടു മാനുഷരും
നന്നായ് തെളിഞ്ഞു മനസ്സുകൊണ്ടു
അത്തം കഴിഞ്ഞു നാളഞ്ചു ചെന്നാൽ
ഉത്രാടമസ്തമിച്ചിടുന്നെരം
ആനമുഖവനുവേണ്ടുവൊളം
പുത്തവിലൊടു നെരിപ്പടയും
നല്ല കരിമ്പൊടു നാരങ്ങയും
വെള്ളരി വെറ്റില ചെമ്പഴുക്ക
വെള്ളിവിളക്കും കൊളുത്തിവെച്ചി

കെവലാനന്ദായ് ചമഞ്ഞുകൊണ്ട

നാരിമാർ വന്നു നിറഞ്ഞവിടെ

പൂവറുത്തുംകൊണ്ട പിള്ളരവന്ന

നല്ല കടുന്തുടി കയ്യലകും

കൊണ്ടു വന്നീടുന്നു ബാലന്മാരും

നിൽക്കുന്ന നാരി ഞെറിഞ്ഞുടുത്തു

നല്ലൊന്നുപൊലെയതുള്ളകാലം

വെള്ള ഗജത്തിൽ കഴുത്തിലെറി

ലൊകം കുലുങ്ങിന വാദ്യങ്ങളും

ശംഖനിദാനം മുഴക്കിക്കൊണ്ട

തെക്കെക്കരയിന്നു ദെവന്മാരും

ആദിത്യദെവനും വന്നവിടെ

നാരദൻ വീണയും വായിച്ചിട്ട

നാരായണന്റെ എഴുന്നള്ളത്തും

പാടുന്ന താളത്തിൽ നൃത്തെംവെച്ചു

പാടിത്തുടങ്ങിനാർ ദെവകളും

നാരിമാരാട്ടവും പാട്ടവുമുണ്ട-

ആഘൊഷമെന്നെ പറവാനുള്ളം

വെള്ളം നരങ്ങിരിപാട്ടത്തിന്ന

പിന്നെയഭിഷെകം ചെയ്തുകൊണ്ട

ലൊകങ്ങൾ കണ്ടു തെളിഞ്ഞശെഷം

അന്നെരം ദെവനരുളിച്ചെയ്തു-

കാലമൊരാണ്ടിലൊരു ദിവസം

നിങ്ങളെക്കാണ്മാൻ വരുന്നു ഞാനും

ശ്രീമഹാദെവൻ പൊന്നദിക്കുനൊക്കി

അന്നു കരയുന്നു മാനുഷരും

ഖെദിക്കവെണ്ടയെൻ മാനുഷരെ

ഏഴുനാൾ ചൊന്നാൽ ഞാൻ പൊകുന്നുള്ളും

ഇക്കഥചൊന്നൊരു തത്തതാനും

പാടിപ്പുറന്നുടൻ കൈലാസത്തിൽ

മെല്ലവെ പൊയിസ്സുഖിച്ചിരുന്നു.

ഇതി ഓണപ്പാട്ട സമാപ്ത

ശ്രീഗണപതയെ നമഃശുഭമസ്തു